

Csodálkozz rá Istenre!

Alkalom: vasárnap de.

Dátum: 2009.06.14.

Ige:

Zsolt. 8,4-5

Ha látom az eget, kezéd alkotását, a holdat és a csillagokat, amelyeket ráhelyeztél, micsoda a halandó - mondom -, hogy törődsz velem, és az emberfia, hogy gondod van rá?

Ézs. 54,10

Mert a hegyek megszűnhetnek, és a halmok meginoghatnak, de hozzád való hűségem nem szűnik meg, és békességem szövetsége nem inog meg - mondja könyörülő Urad.

Kedves Testvérek!

1. „Kétféle ember létezik: van ilyen ember és van olyan ember.” – mondta egyszer egy ismerősöm. Én sokszor talákoztam már olyan emberrel, aki szívesen idézte a Prédikátor könyvének viszsztatérő gondolatát, mely így hangzik: „Nincs új a Nap alatt.” Az ilyen ember állandóan azt akarja bizonygatni, hogy ő már mindent ismer és már mindennel találkozott az életben. Neki semmi újat nem tud senki mondani vagy mutatni.

Aki így vélekedik, az nemcsak azt bizonygatja, hogy ő mindent ismer, hanem azt is bizonygatja, hogy ő mindent jobban ismer a másik embernél. A napokban is talákoztam több ilyen emberrel. Magamon mindig azt veszem észre, hogy ha ilyen emberrel beszélgetek, akkor egy idő után nagyon elfáradok és elszomorodok, mert azt látom, hogy egy nagyon fontos értéket veszített el az ilyen mindent ismerő ember.

Elveszítette a csodálkozás ajándékát. Nem tud csodálkozni már szinte semmin, mert állandóan azt magyarázza, hogy ezt vagy azt a dolgot, gondolatot ő már milyen régen ismeri.

2. Én tudatosan keresem az olyan dolgokat, melyekre rá tudok csodálkozni ebben a világban. Mert szeretek új dolgokat megismerni, és rácsodálkozni sok mindenre.

A hét elején innen az Alföldről egy kicsit elmentünk a hegyek közé, és olyan csodálatos volt arra rácsodálkozni, hogy az Úristen mennyire sok természeti szépséggel vett körül minket, embereket. Csodáltuk a körülöttünk lévő hegyeket, és hálásak voltunk Istennek azért, hogy nekünk, embereknek adta ezt a világot.

Aki a 8. zsoltárt írta, az is ilyen lelkes ember volt. Felnézett éjszaka az égre, és megcsodálta a csillagok szépségét, rácsodálkozott olyan dolgokra, melyeket már biztosan korábban is sokszor látott. És szíve teljességéből sóhajtott Istenhez: „micsoda a halandó, hogy törődsz velem, és az emberfia, hogy gondod van rá?”

Ez az ember a saját életére tudott egyszer rácsodálkozni. És bizony van rá ok, hogy az ember rácsodálkozzon a saját életére. Van NEKÜNK okunk arra, hogy rácsodálkozzunk saját életünkre, és arra, hogy **Istennek gondja van ránk.** A 68. Zsoltárban ezt olvassuk: „Áldott az Úr! Napról napra gondot visel rólunk szabadító Istenünk.” (Zsolt. 68,20) Péter pedig ezt írja levelében: „Minden gondotokat őreá vessétek, mert neki gondja van rátok.” (1Pt. 5,7)

3. Mi nagyon gyakran Istennek a gondviseléséből semmit nem veszünk észre. Reggel fölkelünk, és elénk tornyosulnak a nap terhei. Magunk előtt látjuk szinte hegyként tornyosulni a tennivalók sokaságát, vagy azokat a dolgokat, melyeket ki kellene fizetni, meg kellene javíttatni, fel kellene újítani, de végső soron a pénztelenséget látjuk magunk előtt. Mások előtt ott tornyosulnak a különböző betegségek, melyekkel naponta erő feletti harcot vívnak. Vannak sokan, akik a magány és az egyedüllét szürkességét élik át naponta. És vannak, akiket a gyász üres fájdalommal tart fogva hosszú idő óta.

És ezeket látva sosem jut eszünkbe felnézni az égre, hogy meglássuk Isten kezének alkotásait, a Napot, a Holdat és a csillagokat, **melyek mind-mind azt mutatják nekünk, hogy Istennek gondja van ránk.**

4. Urunk azt mondja, hogy hűséges hozzánk, és ez a hűség mindig megmarad. Olyan jó lenne ha egy percre elcsendesednénk, és megnéznénk néhány képet, mert ezek segítenek rácsodálkozni Isten szilárd hűségére és kegyelmére.

... képek ...

Testvérek! Csodálkozzunk arra a valóságos csodára rá, hogy Istennek gondja van ránk, az Urunk törődik velünk, és nem hagyott magunkra. És ezen felül ezt el kell mondanunk gyermekeinknek, unokáinknak, hogy ők is rá tudjanak csodálkozni arra, hogy Urunk mennyire törődik velünk, mert szeret bennünket. Mert annyira sok minden bizonytalanná vált az életben. De úgy nem lehet élni, hogy nincs biztos pont az életünkben.

Isten azért áll mellénk, hogy legyen egy sziklaszilárd biztos pont az életünkben. Csak ismerd föl te is! Csak csodálkozz rá, hogy már régóta ott van a te életedben is!

5. Ebben az életben kétféle ember van: vannak olyanok, akik nem tudnak csodálkozni Isten kegyelmén, és vannak olyanok, akik boldogan csodálkoznak rá arra, hogy Istennek még az ő életükre is gondja van.

Jézus azt mondja: „Boldogok a tiszta szívűek, mert ők meglátják az Istent.” Mt 5,8

Legyünk mi is tiszta szívűek, hogy meglássuk Istent, és boldogok leszünk, mert neki gondja van ránk. Ámen.